

«ΕΥΤΥΧΩΣ ΕΠΤΩΧΕΥΣΑΜΕΝ!»

Του κ. Θ. Συναδινού — Θέατρο Μαρίκας Κοτοπούλη

ΤΟΥ Κ. ΠΕΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗ

Ο κ. Θεόδωρος Συναδινός είναι ο συγγραφέας που εξασφαλίζει πάντα μια αίσουρη θεατρική επιτυχία στο θέατρο της Καρ Μαρίας Κοτοπούλη. Έτσι, ό,τι γίνονταν εδώ και χρόνια με μια σειρά έργων και ειδικότερα με την τριλογία των κωμωδιών «Κοσμική κίνηση», «Γνωρίζετε ότι», «Αυτός είμαι», συνβήκε και φέτος με την κωμωδία του κ. Συναδινού: «Ευτυχώς επτωχεύσαμεν». Ο θάσος θριαμβεύει κάθε βράδυ με την ασφυκτικά γεμάτη από θεατές σάλα του κι' όλες οι προβλέψεις συμφωνάνε, δηλ. η περίοδος αυτή των παχέων άγελών — για το θέατρο και για το συγγραφέα — θα τραβήξει για αρκετές εβδομάδες. Η επιτυχία αυτή είναι ένα θεατρικό γεγονός. Γεγονός που δεν μπορούμε να το προσπεράσουμε με περιφρόνηση απεναντίας το τόχα από την ύψηλη περιοχή της μεγάλης τέχνης και από την απρόσιτη σκοπιά των πνευματικών ιδανικών.

Ας μη γινόμαστε βασιλικότεροι του βασιλέως. Ο κ. Συναδινός είναι ο συγγραφέας που τα μαλλιά του άστρισαν — ως με συγγραφέα ο σεβαστός και ακριβός μου φίλος για τη διαπίστωση αυτή — δουλεύοντας πάνω στο θέατρο, είναι ο συγγραφέας που έδρασε και αναπτύχθηκε μέσα στο περιβάλλον μας και που ανάλογα με β.π. τρέφεται, ιδ. τρέφει. Το να ζητάμε από τα σημερινά έργα του μια νίκη της δραματικής τέχνης, που δεν έχει πατρίδα και δε γνωρίζει χρονικά όρια, έργα με αιώνιους και άθάνατους χαρακτήρες, είναι μια ιδεαλιστική απαίτηση έξω από την πραγματικότητα μας. Οι νέοι συγγραφείς χρέος τους βέβαια έχουν να τραβήξουν για τα άνω, για τα υπερπόντια 'Αργοναυτικά ταξίδια της Τέχνης και δικαιολογημένα λιγότερα μας να θέλουμε να τους βλέπουμε πάνω σε τέτοιες επιδιώξεις, ποθώντας να τους δεχθούμε κάποτε — με τη βοήθεια ενδοτικτέρων συνθηκών της όλης μας πνευματικής και κοινωνικής ζωής — γυρίζοντας πίσω, θριαμβευτές, με το χρυσόκαλο δέρας. Μια όμως που η ημέρα αυτή ακόμα δεν έφθασε, ως μην εδικόμμε το μεγάλο κοινόν, ένας φορές χαίρεται με τα ταξειδάκια, που φουλαβαίνουν να του χαρίσουνε, επιδέξιοι και κεφαίτοι κυβερνήτες γύρω από τα κοντινά ελληνικά περιγιάλια. Καλό είναι να διασχίζουμε τον Ωκεανόν, μα σά δε μπορούμε, καλό και άγιο και χρήσιμο είναι να ξεμουδιάζουμε λιγάκι και να προπονούμεθα πάνω σε μικρά ταξειδάκια αναφυγής. Ένα μόνο είναι το ζήτημα. Να βγαίνουμε έξω από το λιμάνι και να μη μάς ξεγελάνε μερικοί άσυνείδητοι κυβερνήτες, με το στριφογύρισμα του καραβιού τους πρώια-πλώρη πάνω στο ίδιο μέρος, προσπαθώντας να δημιουργήσουνε για τους άφελους ταξειδιώτες, με τό ταφατοδρι — που κάνουν, μια ψευδαίσθηση ταξειδιού. "Η ακόμα μ' δ.π. επιχειρούνε μερικοί, πδ άσυνείδητοι ακόμα, που, με τη βοήθεια ναρκωτικών, κατορθώνουνε να περουνε το κοινόν πός περνώντας τις στήλες του Σουνίου, στον κόβο υτόρο, διασχίζουνε τις 'Ησάκλειες στήλες, μπαίνοντας στον Ωκεανόν. Στις τέτοιες περιπτώσεις δικαιο είναι να εξαγριώνετα κανένας και να θυμίζει στους κυβερνήτες αυτούς συγγραφείς τις ευθύνες της δουλειάς τους και το κακό που κάνουν.

Αλλά μ' δ.π. την αδυστηρότητα που μπορούμε να δείξουμε κανένας δε θα

βρεθεί που να βραβιάσει πός είναι από τις άπανα περιπτώσεις συμβαίνει και τώρα με το ταξειδί που ανέλαβε να μάς προσφέρει ο κ. Συναδινός με το «Ευτυχώς επτωχεύσαμεν». Όσοι παρακολούθησαν το έργο — και είναι χιλιάδες αυτοί — βραβιάζουν καλόιστα πός ο κ. Συναδινός τους χάρισε ένα ταξειδάκι αναφυγής, μια έκδρομοούλα αν θέλετε, όλο κέφι και καλή καρδιά. Και δεν είναι λίγο αυτό. Είναι κάτι να χαρίσεις στο κοινό σου μια ευχάριστη βραδιά χωρίς όπνοουόμενα, χωρίς ερωτικά σκάνδαλα, χωρίς γδυσίματα και διαιουρούς. Είναι ακόμη κάτι, χωρίς τη βοήθεια κομμιάς περίπλοκης υπόθεσης, να συλλαμβάνεις το κομικό που πηγάζει μέσα από τη δράση κι' όχι από το πέταγμα μερικόν καλαμπουριών, κι' ακόμα να αντλεις το γέλιο — κι' αυτό έχει σημασία — από την αντίθεση των καταστάσεων. Σε γενικές γραμμές αυτό είναι το χαρακτηριστικό της κομικής φιλίας του κ. Συναδινού. Βέβαια όσσοι ζητούνε να βρουνε στα έργα του ένα διάχυτο πνεύμα, ένα παιγνίδισμα διασκευτικό, εινε φυσικό να μόνουμε αντικατοπίητοι. Το πνευματώδες λείπει από τα έργα του. Υπάρχει όμως η χαρά του κομικού και του γελοίου. Χοντροκομμένη Γ.σας, ακαλλιέργητη αλλά γνήσια. Με τις ιδιότητες αυτές που διαθέτει ο κ. Συναδινός, από τα χαρακτηριστικά αυτά που διακρίνουν την τέχνη του, δε θα πει ότι μπορούσ'εκαίνατόν κατατάξουμε. Με τις ίδιες ιδιότητες, με τα ίδια χαρακτηριστικά δημιουργήθηκαν στην ιστορία μεγάλοι κ.ω.μ. αδιογράφοι. Ο Μολιέρος στέκεται σαν ένα φωτεινό παρόδειγμα. "Οτι έχει σημασία, δ.π. διακρίνει το μεγάλο από το μικρό συγγραφέα είναι η επεξεργασία που κάνει πάνω στο έλικό του και η πρόκταση που τού δίνει κι' όχι το είδος του κομικού του ταλέντου. Έχουμε πολλών ειδών κωμωδίες. Κάθε

μιά απ' αυτές έχει και το ιδιαίτερο θέληγρο της φαναι να υπάρχει ο άξιος συγγραφέας. Ο κ. Συναδινός — όπως είπαμε — συλλαμβάνει κομικές καταστάσεις. Με τις αντιθέσεις που δημιουργεί, χαρακτηρίζει και απεικονίζει μια πραγματικότητα. Εάν η επεξεργασία του πάνω στις ειδήνες που συλλαμβάνει ήταν λεπτότερη, βαθύτερη και μεταμορφώνονταν μέσα στη δημιουργική έκταση περιήγησης της Τέχνης, θα δημιουργούσε έργα με γενικότερο ενδιαφέρον. Θα είχαμε από το που λέγεται «μορφολογία». Σήμερα τα πρόσωπά του είναι απλώς σχήματα. Δεν πηγάζουν φυσικά μέσα από τις καταστάσεις που συλλαμβάνει, αλλά απλώς τις εξεπηρετούν. Δεν έχουν χαρακτήρα. Γι' αυτό και μεταμορφώνονται χωρίς δραματική αναγκαιότητα, ανάλογα πάντα με τις απόψεις εκείνες εικόνας και τα γεγονότα που συνέλαβε ο συγγραφέας από την γύρω μας πραγματικότητα. Έτσι τα έργα του έχουν την αξία της επικαιρότητας. Και τα πρόσωπά του τη μορφή γελιογραφικών σκίτσων, υπέρσεων, που κινούνται γύρω μας. Η γελιογραφία του πολλές φορές έχει θέληγρο. Έχει συλληφθεί με άσκητη παρατηρητικότητα και η παρομοίωση των προσώπων του γίνεται με κέφι. Έδώ μού φαίνεται ότι χρωστίπια ή λαϊκή επιτυχία των έργων του κ. Συναδινού.

Ο κ. Θ. Συναδινός

Ο κ. Θεόδωρος Συναδινός είναι ο συγγραφέας που εξασφαλίζει πάντα μια αίσουρη θεατρική επιτυχία στο θέατρο της Καρ Μαρίας Κοτοπούλη. Έτσι, ό,τι γίνονταν εδώ και χρόνια με μια σειρά έργων και ειδικότερα με την τριλογία των κωμωδιών «Κοσμική κίνηση», «Γνωρίζετε ότι», «Αυτός είμαι», συνβήκε και φέτος με την κωμωδία του κ. Συναδινού: «Ευτυχώς επτωχεύσαμεν». Ο θάσος θριαμβεύει κάθε βράδυ με την ασφυκτικά γεμάτη από θεατές σάλα του κι' όλες οι προβλέψεις συμφωνάνε, δηλ. η περίοδος αυτή των παχέων άγελών — για το θέατρο και για το συγγραφέα — θα τραβήξει για αρκετές εβδομάδες. Η επιτυχία αυτή είναι ένα θεατρικό γεγονός. Γεγονός που δεν μπορούμε να το προσπεράσουμε με περιφρόνηση απεναντίας το τόχα από την ύψηλη περιοχή της μεγάλης τέχνης και από την απρόσιτη σκοπιά των πνευματικών ιδανικών.

λή, με εμφαση. Μα το κλειδί της θεατρικής επιτυχίας των έργων του Συναδινού. Και το κλειδί αυτό το κατέχει μόνον η Καρ Μαρίας. Το φωνητικό γελιογραφικό της παίξιμο, καθώς και το κ. Λογοθετίδης, είναι δημιουργίες όποικτικές πληγμώντες. Κάθε τους κίνηση, κάθε τους λόγος, είναι χαρά. Όσοι το παίξιμο αυτό το χαρακτηρίζουν επιθεωρησιακό ή έξω από το νόημα της τέχνης, δεν έχουν αντίληψη της τέχνης. Επιτέλους είναι καιρός να λευτερωθούμε από τους ζευγαυούς και τους άναμικούς καθωπευτικούς. Οι σκηνές μας, τις πεισιότερες φορές, που έχασαν την επαφή τους με το κοινόν, το όφειλουνε στην όποικτική γλωσσική, που έπασαν από τα άχωνετα εινικά σκηνοθετικά διδάγματα. Είναι ανάγκη οι ήθοποιί μας να ξεναφρονε τον έστοπό τους, να ξαναγίνουν «Έλληνες, κχι σήμφωνε με την έθνική τους ψυχροστυπία να δημιουργήσουν ανάλογα όποικρικά σχήματα, ανάλογους θεατρικούς όρους. Και δείγμα έξοχο γνήσιας ελληνικής όποικροσης, σ' έναν τομέα της θεατρικής τέχνης, είναι το παίξιμο της Καρ Μοίικας Κοτοπούλη στο έργο του κ. Συναδινού: «Ευτυχώς επτωχεύσαμεν».

Το παίξιμο αυτό δεν αναλύεται. Μόνον το απολαμβάνουμε. Όσοι που θούνε την άσθητική χαρά της όποικτικής τέχνης ως παρακολούθησά να την παράσασα.

ΠΕΛΟΣ ΚΑΤΣΕΛΗΣ